

OTŁUMIĆ (1) *vb pf*

2 sg imp otłum.

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Zmniejszyć siłę działania, oddziaływania, nie dać się rozwinąć; zlikwidować [co komu]: á podkurz zaś pod nią [białogłowę] rzeczami wonnymi [...] / á niedopuszczay iey onych wonnych rzeczy woniác / iácy śmierdzących / á to opáfawfzy ią mocno podołkiem iey onę wonność otłum *SienLek* 116.*

Formacje współrdzenne cf TŁUMIĆ.

JB